

Endelig blev der af Fagforeningerne i Lissabon fremsat Protest mod den portugisiske Regerings Fremgangsmaade ved Udnævnelse af den *portugisiske* Arbejderrepræsentant; da der imidlertid ikke blev rejst Indsigelse mod selve Mandatets Gyldighed, gav Protesten ikke Konferencen Anledning til at træffe nogen Beslutning om dette Spørgsmaal.

Konferencens Forhandlinger.

I. Lavalderen for Børns Arbejde i ikke-industrielle Virksomheder.

Den internationale Arbejdsorganisation har gentagne Gange beskæftiget sig med Spørgsmaalet vedrørende Beskyttelsesforanstaltninger for Børn, navnlig i Henseende til Børns Anvendelse til erhvervsmæssigt Arbejde.

Allerede den første internationale Arbejdskonference i Washington 1919 vedtog en *Konvention om Lavalder for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder*, hvorved Grænsen for Børns Adgang til saadant Arbejde blev fastsat til 14 Aar; samme Aldersgrænse blev fastsat i den af Genua-Konferencen 1920 vedtagne *Konvention om Lavalder for Børns Arbejde til Søs*.

Endelig vedtog Genève-Konferencen 1921 en *Konvention om Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde*, i hvilken Konvention det er fastsat, at Børn under 14 Aar kun uden for Skoletiden maa beskæftiges ved Landbrugsarbejde og kun ved Arbejde af en saadan Karakter, at det ikke kan indvirke skadeligt paa deres Skolegang.

(De to førstnævnte Konventioner er ratificeret af Danmark, Washington-Konventionen i Henhold til Lov Nr. 248 af 6. Maj 1921, og Genua-Konventionen i Henhold til Lov Nr. 492 af 21. December 1923. Forslag til Ratifikation af 1921-Konventionen om Børns Beskæftigelse ved Landbrugsarbejde har været forelagt Rigsdagen, men er ikke blevet gennemført).

Medens der saaledes allerede foreligger internationale Aftaler om Lavalder for Børns Arbejde i industrielle Virksomheder, til Søs og ved Landbrugsarbejde, findes der ingen internationale Bestemmelser om Lavalder for Børns Beskæftigelse ved Arbejde, der falder udenfor disse Omraader, f. Eks. i Handels- og Kontorvirksomhed, i Hotel- og Restaurationsvirksomheder samt Forlystelsesetablissementer, skønt Børns Anvendelse til saadant Arbejde ofte — bl. a. paa Grund af den lange Arbejdstid, der er almindelig i disse Virksomheder — vil frembyde særlig Fare for Børnene og forhindre, at de faar den fornødne Skoleundervisning.

For at afhjælpe denne Mangel havde det internationale Arbejdsbureaus Styrelsesraad vedtaget at gøre Spørgsmaalet om Lavalderen for Børns Arbejde i «ikke-industrielle Virksomheder» — ved hvilket Udtryk man tilsigter at omfatte alle Virksomheder, der falder udenfor de tre forannævnte Konventioners Omraade — til Genstand for første Behandling paa den XV. internationale Arbejdskonference.

Ifølge de i Konferencens Forretningsorden fastsatte Regler for Dobbeltbehandling af Konventionsforslag kunde Emnet kun gøres til Genstand for en foreløbig (første) Behandling, under hvilken der vilde være at træffe Beslutning, dels om Spørgsmaalet skulde optages paa den følgende Konferencens Dagsorden til Vedtagelse af Konvention eller Henstilling, dels om de Retningslinier, der skulde iagttages ved Affattelsen af de Spørgeskemaer, som af det internationale Arbejdsbureau skal udsendes til de forskellige Regeringer.